

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

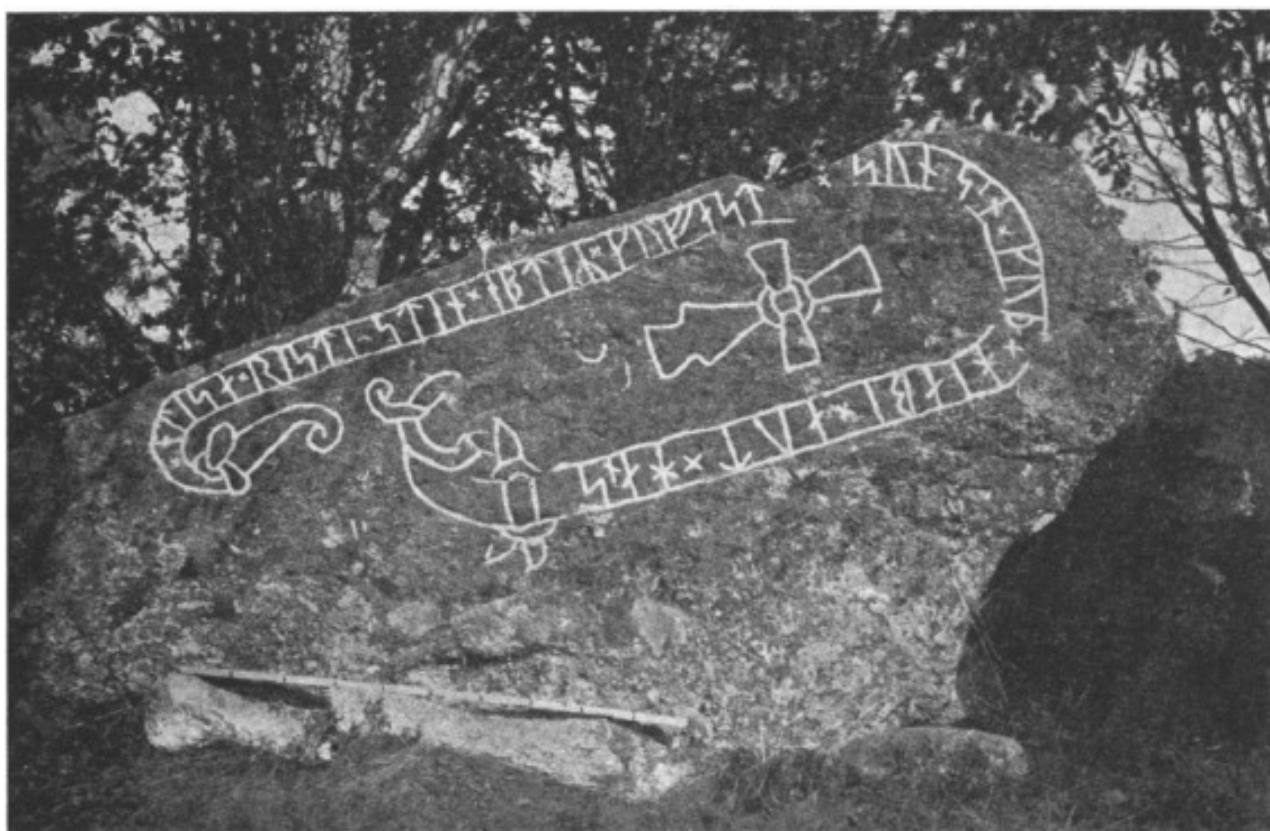
163. Skattna, Kullerstads sn, Memmings hd.

Pl. LIV. Fig. 1.

Litteratur: L. 1125 (L. f. B. 1125, teckning 18 juli 1821); W. 11; P. A. Säve, *Reseber.* 1861, s. 19, teckn. av stenens form; C. F. Nördenskjöld, *Reseber.* 1872, I, s. 7, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 17, teckn.

Runstenen befinner sig vid vägen mellan Skattna statbyggning och östra stambanan, något närmare Skattna. År 1893 har den blivit rest på kant.

Ämnet är gneis. Stenens längd är 3,20 m, dess största bredd 1,44 m.

1. Ög. 163. Skattna.

Uti inskriftens början finnes en lämning av ett snett kors, ehuru armarna till vänster äro mycket otydliga. Första namnet läses L. 1125, W. 11 **ntisa**, i vilket **n** står för **a**, och så fattade jag också namnet 1893. För **risti** har E. Ihrfors läst **rasti**; staven korsas av två jämlöpande fåror, som troligen äro naturliga. Ordet 'hjalpe' är ristat **hiabi** utan **i**, vilket torde bero på felristning. Ordet 'ande' **aut** med djup bistav på **a**; en gropighet lik vänstra övre bistaven till * har föranlett runans läsning som **h** hos C. F. Norden-skjöld och Ihrfors, men dess fortsättning nedåt finnes icke. Mellan **kufast** och **sun** är stenens kant skadad. I **hans** är **n** helt litet, synbarligen efteråt tillsatt. Slingflätningen efter inskriftens slut, som väl utgjort ormens huvud, kan icke fullständigt utredas.

Inskriften är följande:

* **ntisa** * **risti** * **sten** * **ebtir** * **kufast** * **sun** **sin** * **kuþ** * **hiabi** * **aut** * **hans**

Namnet **ntisa** är en svag biform till fsv. *Adis*, som förekommer i nom. **apis** B. 464, L. 151, D. I, 202 Eskelunda, Uppl., och ack. **itisi** Berga, Medp. enl. Sidenbladh, Reseber. 1868 (B. 1105, L. 1074 **tisi**). Ristningen **kufast** hör till namnet *Gudhfast*, yngre fsv. *Gudhvast*. Ristningen **aut** motsvarar här som Ög. 161 Kimstad isl. *ond*.

Översättning: Adisa reste stenen efter Gudfast, sin son. Gud hjälpe hans ande!

Utom ristningen **aut** *ond* har denna ristning korsets form gemensam med Ög. 161 Kimstad och torde kunna antagas härröra från samma ristare, som ock först ristat **has** 'hans' i båda, fast han sedan i denna ändrat det till **hans**.